

هشدار طالبان به داکتران...

«ص ۳»

منع کمره های عکاسی و...

«ص ۳»

نتیجه‌ی یک تحقیق؛

افغانستان بدترین کشور برای زنان شناخته شد

«صفحه ۲»

یافته‌های یوناما

پیرامون وضعیت حقوق بشری در افغانستان

مدافعان حقوق بشر و کارکنان رسانه‌ها، آزادی رسانه‌ها، فعالیت‌های وزارت امر به معروف و نهی از منکر،

دفتر هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان یا یوناما گزارش جدیدی را پیرامون وضعیت حقوق بشری در افغانستان در محدوده زمانی جولای تا سپتامبر ۲۰۲۳ تهیه نموده است. در این گزارش اشتراک زنان در اشتغال، آزادی رفت و آمد آنان، دسترسی زنان و دختران به تحصیل، تلفات مرتبط با منازعه، مقامات دولت پیشین و اعضای نیروهای امنیتی حکومت پیشین، رفتار با محبوسین و شرایط توقیف، تنبیه بدنی و مجازات مرگ، ارزش‌های خاص، محدودیت‌ها علیه شیعیان در تجلیل از عاشورا، بازداشت‌های خودسرانه و حبس

دستور مسدود شدن

خیاطی‌های زنانه

توسط طالبان در ولایت بلخ

در تازه‌ترین مورد، طالبان دستور مسدود شدن خیاطی‌های زنانه در تمام نقاط شهر مزار شریف را صادر کرده است. منابع در شهر مزار شریف مرکز ولایت بلخ می‌گویند، نیروهای طالبان، خیاطی‌های زنانه در «مارکیت تجارتي زلال» را مهر و لاک کرده است و به خیاطان زن دستور داده که آنان تنها در مارکیت «تجارتی نور» که مخصوص زنان در شهر مزار شریف است، اجازه فعالیت دارند. قابل ذکر است قبل از دستور بستن خیاطی‌های زنانه، طالبان اختاریه‌های پی‌هم را صادر کرده و گفته بود که زنان حق کار در بیرون از خانه را ندارند. بعد از اختاریه‌های طالبان اکثر خیاط‌های زن از ترس دکان‌های خیاطی‌شان را به خانه‌های شان انتقال داده است.

نگرانی دختران دانش آموز از بی توجهی مسوولان برای بازگشایی دوباره مکاتب دخترانه در افغانستان

دانش آموزان صنف یازدهم می گوید، دادخواهی های که بخاطر باز شدن مکاتب دخترانه صورت گرفت هیچ کدام به نتیجه ای نرسیده و بیشتر از دو سال می شود به دلیل خانه نشین شدن، دچار بیماری های روحی و روانی شده است.

وی می گوید: «هر صبح که بیدار می شوم آرزو می کنم کاش هیچ وقت بیدار نمی شدم. گاهی پیش خود می گویم ما بیهوده به این دنیا آمدیم چون حتی حق نداریم به دل خود زندگی کنیم و درس بخوانیم، می فهمم وضعیت روحی من اصلا خوب نیست و بخاطر همین موضوع امید و انگیزه خود را بشدت از دست دادم و فکر می کنم همه ما دختران در افغانستان حبس شدیم.»

از زمان روی کار آمدن حاکمیت طالبان در افغانستان، برای زنان محدودیت های مختلفی وضع شده است.

از بسته شدن مکاتب و دانشگاه ها تا بسته شدن حمام ها و محدودیت های کاری بالای زنان، شرایط زندگی و حضور آنان را در اجتماع با چالش مواجه ساخته است.

بر طالبان دروازه های مکاتب و دانشگاه ها را به روی دختران باز کند. سارا محمدی، یک تن از

فراموشی سپردن و سکوت در برابر حق تحصیل دختران افغانستان، جامعه جهانی باید بی درنگ با وارد نمودن فشار

افسردگی بگیرند.» شماری از این دختران می گویند که تحصیل حق مسلم آنان بوده و بجای به

آرزوهای که داشتند همه از بین رفته و بسته بودن مکاتب بالای روحیه آنان تاثیرات بدی گذاشته و باعث شده که

خبرگزاری زنان افغانستان: ۷۶۹ روز از بسته ماندن مکاتب دخترانه به روی دختران دانش آموز بالاتر از صنف شش در افغانستان می گذرد و شماری از این دانش آموزان می گویند که سرنوشت آنان به فراموشی سپرده شده و هیچ توجهی برای بازگشایی دوباره مکاتب دخترانه وجود ندارد.

با گذشت دو سال از فرمان بسته شدن دروازه های مکاتب دخترانه و محرومیت از درس و تحصیل دختران در افغانستان، تا اکنون هیچ اقدام موثری که در قسومت بازگشایی دوباره مکاتب دخترانه نتیجه بخش بوده باشد، صورت نگرفته است.

زهرا مرادی، یک تن از دختران دانش آموز می گوید که مسوولان برای بازگشایی مکاتب وعده های زیادی دادند اما به هیچ کدام عمل نکردند و حالا هم این موضوع به فراموشی سپرده شده و جامعه جهانی نیز بخاطر دفاع از حق دختران افغانستان سکوت کرده است.

وی می گوید: «دو سال است که از درس و تحصیل عقب مانده ایم و با بسته شدن مکاتب بیشتر دختران خانه نشین شدند،

از تمامی عرصه ها حذف و خانه نشین شدند و اعتراض زنان در برابر سیاست های تبعیض و آپارتاید جنسیتی طالبان با زندان و شکنجه سرکوب شده است.

در ارزیابی انستیتوت جورج تاون برای زنان و انستیتوت صلح ناروی، در کنار افغانستان، یمن، آفریقای مرکزی، جمهوری کانگو، سودان، سوریه، سومالی و عراق نیز به عنوان بدترین کشورها در زمینه پیشرفت زنان ذکر شده اند.

انستیتوت صلح ناروی در هنگام نشر این ارزیابی با اشاره به جایگاه افغانستان در قعر جدول، گفت که افغانستان بدترین کشور برای زنان در جهان است. «زنان افغان که هر روز از خواب بیدار می شوند، شغل، تحصیل و استقلال در زندگی ندارند.» این دو انستیتوت ۱۳ شاخص شامل آموزش، اشتغال، دسترسی به عدالت، خشونت سیستماتیک و جنسیتی، مرگ و میر مادران و تعدادی دیگر را ارزیابی کردند که در بیشتر آنها افغانستان کمترین امتیاز را کسب کرده است. این درحالیست که با سلطه دوباره طالبان بر افغانستان، زنان

انستیتوت امریکایی جورج تاون برای زنان و انستیتوت صلح ناروی در ارزیابی جدید شان درباره افغانستان از نظر پیشرفت زنان، این کشور را در رتبه آخر قرار داد.

نتیجه این تحقیق زیر عنوان «شاخص صلح و امنیت زنان» در نیویارک منتشر شد.

این مجموعه ارزیابی مشارکت، عدالت و امنیت زنان در ۱۷۷ کشور بوده که بر اساس آن، این کشورها رتبه بندی شده اند و در نتیجه افغانستان با گرفتن ۲۸۶ نمر بدترین کشور از نظر پیشرفت زنان شناخته شده است. تورون ایل تریگیستاد، معاون

نتیجه یک تحقیق؛

افغانستان بدترین کشور برای زنان شناخته شد

زنان مهاجر افغانستان:

سازمان‌های مهاجرتی و حقوق بشری به مهاجران نگاه تعصب آمیز دارد

فعالان حقوق زن، اعضای جنبش زنان عدالت‌خواه افغانستان و انجمن فعالین حقوق زنان مهاجر در واکنش به «بی توجهی معنادار جهان» در برابر وخامت اوضاع مهاجرین افغانستانی مقیم ایران اعتراض کردند.

این زنان طی یک گردهمایی اعتراضی، در نامه‌ای به دبیرکل سازمان ملل متحد خواستار رسیدگی به مهاجران افغانستانی در کشورهای ایران و پاکستان شدند و در پیامی به جهانیان خواستار بازگشایی مرزها به روی مهاجران شدند.

در اعلامیه آمده است: «بخاطر عدم توجه و نگاه تعصب‌آمیز سازمان ملل و سازمان‌های بشری اکثر مهاجران شرایط مناسب ندارند.»

این زنان کشورهای مدعی حقوق بشر را به بی‌توجهی در قبال مردم و زنان افغانستان متهم کرده و می‌گویند که در طول نظام دموکراسی در افغانستان «شماری از این کشورها در خفا در راستای منافع و اهداف خود قدم برداشتند و در نهایت با در مذاکرات دوحه که در بی‌خبری مردم افغانستان انجام شد تمام

حقوق تعلیم، تحصیل و حق زندگی اجتماعی داریم. ما حق داریم که فرزندانمان صاحب تعلیم و تحصیل شوند و در یک جامعه ایده آل زندگی کنند، بنابراین از شما می‌خواهیم دروازه‌ها و مرزهای انسان‌دوستانه‌تان را برای قشر آسیب پذیر مردم افغانستان باز کنید.» این اعتراضات در حالیست که اخیراً اخراج اجباری مهاجران افغان از سوی پولیس کشورهای ایران و پاکستان شدت گرفته است.

کشورهای عضو سازمان ملل برای حقوق جامعه بشری تصویب نموده عمل نکرده و در قسمت پرونده‌های پناهندگی و مهاجرت مردم افغانستان اقدام نمی‌گردند؟» این زنان با بیان اینکه به عنوان زن از تمام حقوق اولیه خود در افغانستان محروم اند از سازمان‌های حقوق بشری می‌خواهند که به وضعیت آنان توجه و رسیدگی کنند. «حقوق اساسی و اولیه ما از ما گرفته شده، ما به عنوان انسان

عزت و آبروی افغانستان را به حراج گذاشته و کشور را به کام هیولای تروریزم سقوط دادند.» این معترضان خطاب به سازمان ملل متحد می‌گویند: «چرا کمیساری امور مهاجرین و پناهندگان سازمان ملل در قسمت مهاجرین بی‌توجه است در حالی که مهاجرین افغانستان از جمله آسیب پذیرترین مهاجرین در سراسر دنیا و بخصوص در کشور ایران هستند. چرا به کنوانسیون‌ها، مصوبه‌ها و منشور حقوق بشر که خود

منع کمره‌های عکاسی

و آلات موسیقی

در ولایت فاریاب توسط طالبان

خبرگزاری زنان افغانستان: ریاست امر به معروف و نهی از منکر طالبان در ولایت فاریاب کمره‌های دوربین‌های فیلمبرداری و آلات پخش کننده موسیقی را ممنوع اعلام کرد.

بر اساس گفته‌های منابع، ریاست امر به معروف و نهی از منکر طالبان به مالکین «فیلمبرداری‌ها» و «موزیک سنترها» با نشر ابلاغیه‌ای در ولایت فاریاب دستور داده است که پس از این مجاز به کرایه‌دادن دوربین‌های فیلمبرداری،

عکاسی و آلات پخش کننده موسیقی برای پخش در تالارهای عروسی و محافل خوشی مردم نیستند. تاکید شده افرادی که از این دستور سرپیچی کنند، مجازات خواهند شد.

این گروه با نگرش افراطی هر نوع فعالیت مردم را صیغه‌ای دینی می‌دهد. مردم افغانستان با خیلی چیزهای ممنوع و ممنوعه مواجه اند. آنها این بار محفل‌های عروسی را زیر ذره‌بین قرار داده تا خوشی و سرور مردم را به تلخی و مصیبت تبدیل کنند.

یافته‌های یوناما پیرامون وضعیت...

این نهاد ادامه می‌دهد: «در ۲۶ اگست، در ولایت بامیان، سرپرست وزارت امر به معروف و نهی از منکر گروه حاکم اعلان کرد که به دلیل عدم رعایت حجاب بازدید زنان از پارک ملی بند امیر ممنوع می‌باشد. براساس گزارشات زنان به بازدید از بند امیر علی‌رغم ممنوعیت از قبل اعلان شده در مورد استفاده زنان از پارک‌ها، سالن‌ورزشی و حمام‌های عمومی در سراسر کشور ادامه می‌داند.

به شدت مورد ضرب و شتم قرار داده و زنان دیگر را وادار به شستن سر و صورت‌شان کردند و از آنها وعده گرفتند که دیگر هرگز پای شان را در هیچ محل آرایش نگذارند.» یوناما می‌افزاید: «در ۱۹ جولای شماری از مالکان آرایشگاه‌ها خواستند که در رابطه به مسدود شدن آرایشگاه‌ها راهپیمای اعتراضی را به راه بیندازند که با سرکوب طالبان مواجه شدند.»

منکر و سیستم عدلی مورد بررسی قرار گرفته است. در این گزارش آمده است که «مقامات بر حال اجرای ممنوعیت بر آرایشگاه‌های زنانه راه، که بواسطه مکتوبی به تاریخ ۲۵ جون اعلان گردید، آغاز نمودند و به صاحبان آرایشگاه‌های زنانه الی موعود ۲۵ جولای برای توقف فعالیت هایشان فرصت دادند.

آرایشگاه‌هایی که، در مغایرت با این فرمان، پس از موعود مقرر به فعالیت خویش ادامه دادند هدف واکنش‌های خشن از سوی مقامات بر حال قرار گرفتند. برای مثال، در یکی از ولایات، پرسونل ریاست استخبارات بر حال به یک آرایشگاه زنانه که بطور مخفیانه فعالیت داشت حمله کرده و آرایش‌گر را دستگیر و برادر وی را

هشدار طالبان به داکتران زن بدون محرم در بامیان

انتحار و انفجارهای پی‌درپی کشته یا معیوب شدند و توان کار کردن در بیرون را ندارند و یا اکثر شوهران این داکتران به کشورهای همسایه مهاجر است و برای لقمه‌ی نان حلال شب و روز کارهای ثقیل انجام می‌دهند.

ایران مهاجر شده است و من کسی را بعنوان محرم ندارم تا همراهم سر وظیفه بروم. این در حالیست که در افغانستان در اثر جنگ‌های داخلی اکثر زنان شوهران خود را از دست داده است، نه تنها شوهران شان که اکثر جوانان در

خبرگزاری زنان افغانستان: به نقل از منابع معتبر محلی، مسوولان ریاست صحت عامه طالبان در بامیان داکتران زن، قابل‌ها و نرس‌ها را در مراکز صحتی و دواخانه‌ها در مرکز این ولایت هشدار جدی داده‌اند که بعد از این بدون محرم سر وظیفه نیابند، اگر بدون محرم به وظیفه حاضر شوند، با آنان برخورد جدی صورت گرفته و از وظیفه برکنار خواهند شد.

نجیبه یک تن از داکتران فعال و با تجربه‌ی که در شفاخانه ملا غلام ولایت بامیان ایفای وظیفه می‌کند، می‌گوید: شوهرم را چند سال قبل در اثر انفجاری در کابل از دست دادم و تنها برادرم ۲ سال می‌شود به اثر نبود کار در

School girls Are Concerned About the Negligence of Ruling Group Officials to Reopen Girls' Schools in Afghanistan

769 days have passed since girls' schools were closed to girls above grade six in Afghanistan, and a number of these students say that their fate has been forgotten and there is no attention to re-opening girls' schools.

Two years have passed since the issuance of the decree to close the gates of girls' schools and deprive girls of education in Afghanistan, until now no effective measures have been taken to reopen girls' schools.

Zohra Moradi, one of the female students, says that the officials made many promises to reopen the schools, but they did not fulfill any of them, and now this issue has been forgotten and the international community has also remained silent to defend the rights of Afghan girls.

She says: "For two years, we have fallen behind in our studies and with the closure of schools, most of the girls stayed at home. All their dreams have disappeared and the closure of schools has had a bad effect on their morale and caused them to become depressed."

A number of these girls say that education is their inalienable right and instead of forgetting and being silent about the right to education of Afghan girls, the international community should immediately open the gates of schools and universities to girls by putting pressure on the Taliban.

Sara Mohammadi, one of the students of the 11th grade, says that none of the lawsuits that were filed for the opening of girls' schools have been successful, and she has

been suffering from mental illnesses for more than two years due to living at home.

She says: "Every morning when I wake up, I wish I never woke up. Sometimes I say to myself that we came to this world in vain because we don't even have the right to live and study according to our heart, I understand that my mental state is not good at all and because of this I lost my hope and motivation and I think that all of us girls in We were imprisoned in Afghanistan."

Since the establishment of Taliban rule in Afghanistan, various restrictions have been imposed on women. From the closing of schools and universities to the closing of bathrooms and the high work restrictions of women, their living conditions and presence in society have been challenged.

UN: 85% of victims of deadly earthquakes in Herat are women

The UN Women office has published a report and announced that the highest number of victims of frequent earthquakes in Herat are women and 85% of the individuals killed in these earthquakes are women. According to the report published by this organization, 60% of the injured in the Herat earthquakes were women, and 61% of the missing people were also women.

Expressing concern about women's lack of access to humanitarian aid, this organization says that a comprehensive strategy is needed to deliver aid to

them, and the most important thing for affected women is to provide shelter, health and water.

It is said that one of the reasons why women make up the largest number of victims of Herat earthquakes is their presence in the houses and in total 53% of people affected by Herat earthquakes are women. Deadly and consecutive earthquakes in Herat province have caused many human and financial losses to the people. According to the statistics provided, more than four thousand people have been killed and injured.